

Nr 141.

Av herr **Stattin m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till bidrag till jordbrukets rationalisering.*

I nionde huvudtiteln (punkt 99) anföres, att lantbruksstyrelsen för bidrag till jordbrukets rationalisering för budgetåret 1949/50 hemställt om ett anslag på 23 000 000 kronor, fördelade med 7 000 000 kr. till yttre rationalisering och 16 000 000 kr. till inre rationalisering. Anslaget till inre rationalisering föreslogs i sin tur fördelat med 2 000 000 kr. till täckdikningsbidrag och 6 000 000 kr. till sådana åtgärder, för vilka bidrag tidigare utgått ur anslaget till förbättring av ofullständiga jordbruk m. m., 6 500 000 kr. till nybyggnad och förbättring av ekonomibygnader och 1 500 000 kr. för övertagande av den av skogsvårdsstyrelserna bedrivna betesverksamheten i Norrland och Kopparbergs län.

Departementschefen föreslår anslaget begränsat till 18 000 000 kr. med en anslagshöjning på 2 000 000 kr. fördelat med 6 000 000 kronor till yttre och 12 000 000 kr. till inre rationalisering. I nu löpande budget upptagas dessa belopp till resp. 5 000 000 kr. och 11 000 000 kr., och bägge posterna uppskrivas alltså med 1 000 000 kr. Beträffande anslaget till den inre rationaliseringen är dock att märka, att det skall räcka till även för det nya behov som följer av lantbruksnämndernas övertagande av betesförbättringsverksamheten i Norrland och Dalarna, varför fördelningen av anslaget närmast innebär en minskning av bidraget för nuvarande ändamål inom den inre rationaliseringens ram.

Visserligen anför departementschefen, att Kungl. Maj:t bör liksom för innevarande budgetår äga rätt till jämkning i fördelningen, men godkännes propositionens fördelning, torde den i varje fall i huvudsak bli avgörande för beloppens disponerande.

Enligt vår mening, är det i dagens läge den inre rationaliseringen som främst bör stödjas, och då rationaliseringsprogrammet på grund av ekonomiska skäl inte kan fullföljas enligt de ursprungliga planerna, anse vi, att åtstramningen i första hand torde böra gå ut över den yttre rationaliseringen och att den verksamhet för inre rationalisering, varigenom lantbruksnämnderna fortsätta av hushållningssällskapen förut bedrivna verksamhet, i stället bör erhålla tillgång till största möjliga anslag. Inom det av departementschefen föreslagna anslaget sker detta enligt vår mening

bäst, om hela anslagsökningen på 2 000 000 kr. tillföres den inre rationaliseringsverksamheten. Samtidigt erhåller då den yttre rationaliseringsverksamheten oförändrat anslag, och verksamheten kan fortsätta i samma takt som innevarande år.

Med stöd av vad vi här anfört få vi hemställa,

att riksdagen ville besluta, att reservationsanslaget på 18 000 000 kr. till bidrag till jordbrukets rationalisering måtte fördelas med 5 000 000 kr. för bidrag till yttre och 13 000 000 kr. för bidrag till inre rationaliseringsverksamhet.

Stockholm den 20 januari 1949.

Brynolf Stattin.

Carl Östlund.

Märta Boman.

C. Oscar Nolin.

Ernst V. Staxäng.

Jöns Nilsson
i Båstekille.

Einar Hægglom.
